

ЖОГОЛЬ Людмила Євгенівна (23. 05. 1930, Київ — 15. 04. 2015, там само) — художниця декоративного текстилю, мистецтвознавець. Канд. мистецтвознавства (1965). Народний художник України (1994). Дійсний член Української академії архітектури (2000). Премія ім. К. Білокур (2007). Диплом АМ СРСР (1978) за художнє вирішення готелю «Київ». Бронзова медаль ВДНГ СРСР (1985). Орден княгині Ольги 3-го ступеня (2000). Член НСХУ (1960). Навчалася в Київському художньому інституті (1948–51; викл. [К. Заруба](#)), закінчила Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва (1954; викл. [М. Бавструк](#), [М. Ліщинер](#), [В. Манастирський](#)). Працювала від 1957 в Академії архітектури УРСР (Київ): 1970–82 — завідувач відділу оздоблення та обладнання житл. та громадських споруд Київського зонального НДІ експериментального проектування житл. та громадських споруд. Голова Республіканської комісії з народного і декоративного мистецтва СХУ (1970–80). Від 1954 — учасниця всеукраїнських, всесоюзних, зарубіжних мистецьких виставок. 35 персон. виставок, зокрема у Єревані (1978), Одесі (1980), Києві (1980, 1982, 1988, 1991, 1994–95, 2005, 2010), Львові, Дніпропетровську (обидві — 1983), Баку (1987), Мінську (1988), Афінах (1996), Скоп'є (2000), Москві (2000, 2003, 2005, 2009), Парижі (2007).

Одна з основоположниць національної школи гобелена України 2-ї пол. 20 ст. У 1970-х рр. здійснила своєрідну революцію в оздобленні громадських інтер'єрів, працюючи в напрямку їх комплекс. оформлення декор. тканинами, гобеленами. Обстоювала традиції класич. гобелена, осн. принципом якого є зображал. начало. Створювала вибивні та жакардові тканини, покривала, верети, ліжники, килими, панно, гобелени. Улюблена тема — буяння укр. природи.

Використовувала типові укр. нар. мотиви та сполучення кольор. гам у ліжниках, веретах, декор. тканинах, де особливо відчутний генет. зв'язок із нар. мистецтвом. У гобеленах наявна причетність до європ. культурних традицій. Окремі роботи зберігаються в МУНДМ. Про творчість Ж. знято т/ф «Л. Жоголь» (1994, реж., Л. Лисенко), «Краса напівдикої квітки» (2006, реж. О. Бійма). Брала участь в укладанні альбому «Декоративное искусство Украины» (Москва, 1986). Авторка низки статей в ЕСУ та періодиці, наук. збірниках, зокрема «Мистецтво в інтер'єрі сучасної архітектури» // «Мистецтвознавство України: Зб. наук. пр.» (К., 2003, вип. 3), «Її стихією була пластика глини (До 95-річчя від дня народж. Н. І. Федорової)» // «Мистецькі обрії'2001–02: Альм.» (К., 2003), «Красу потрібно захищати» // «Мистецькі обрії'2003: Альм.» (К., 2004). Уклала каталог «Ніна Кондратенко» (К., 2008).

Основні твори

тканина «Київські каштани» (1961); панно — «Оранта» (1969), «Квіти» (1970); гобелени — «Весна» (1971), «Весняний сад» (1972), «Українська осінь», «Блакитна планета», «Вічний вогонь» (усі — 1975), «Журавлі Гамзатова (Пам'ять)» (1978), «Земле моя, всеплодющая мати» (1979), «Цвітіння» (1980), «Стельмахові роси» (1981), «Улюблене місто», «Києву — 1500», «Рідні простори» (усі — 1982), «Болдинська осінь», «Ода Києву», «Озеро в лісі», «Золота нива», «Квітка сонця» (усі — 1983), триптихи «Хай буде травень!» (1985) та «Як не любити таку землю» (1986), «Мистецтво» (1986), серія «Чорнобильська трагедія» (1987–90), «Іриси», «Осінній Київ», «Шевченківський край» (усі — 1988), «Весна» (1993), «Зима», «Зимовий ранок», триптих «Симфонія квітів» (усі — 1994), «Яблука на Спасі» (1996), «Квіти України», «Сухі трави», «Багряна осінь», «Вінок осені» (усі — 1997), «Моя квітка — будяк» (1998), «Літо (Квіти на білому)», «Золоті пагорби Києва» (обидва — 2000), «Симфонія осені» (2001), «Жита цвітуть» (2002), «Квіти Карпат», «Пробудження», «Травневий дощ», «Ранок», «Відцвіли вже давно хризантеми в саду» (усі — 2003), «Київ весняний», «Вічне» (обидва — 2004), «Святковий», «Квіти осені» (обидва — 2005), «Тиша», «Весняна квітка» (обидва — 2006), «Безмежне поле» (2007), «В зачаруванні квітами Парижа» (2008), «Птахи щастя» (2009), «От і осінь прийшла» (2010).

Основні праці

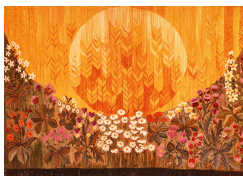
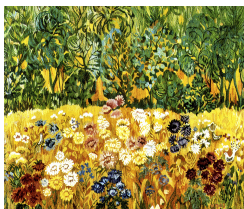
Тканини в інтер'єрі. К., 1968; Декоративне мистецтво в інтер'єрі жител. К., 1972; Декоративное искусство в интерьерах общественных зданий. Москва, 1978; Декоративное искусство в интерьере. Москва, 1986.

Рекомендована література

1. Л. Жоголь: Каталог. К., 2000, 2005;
2. Білоус Н. Зустріч з чародійством // Жін. серце, сповнене любові. Портрети киянок на поч. XX ст.: 36. нарисів. К., 2003;
3. Чегусова З. Ліричні пісні закоханої душі // ОМ. 2005. № 2;
4. Чегусова З., Кара-Васильєва Т., Придатко Т. Людмила Жоголь: Чарівниця художнього текстилю. К., 2008;
5. Сом-Сердюкова О. Життя виткано нитками // ОМ. 2009. № 3-4;
6. Чегусова.

[З. А. Чегусова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Жоголь Людмила Євгенівна / З. А. Чегусова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18217>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).